

فعالان اسبق دانشجویی در گفت‌وگو با «فرهیختگان» مطرح کردند

در دانشگاه تریبون آزاد برگزار کنید

زهرا رضانی

خبرنگار گروه دانشگاه

توسیرسازی وضعیت امروز دانشگاه‌های کشور دیگر نیاز به توضیح و تفصیل ندارد. در طول هفته‌های گذشته به حدی فیلم و خبر از تجمعات اعتراضی دانشجویی منتشر شده که تقریباً همه حداقل یک بار آن را دیده‌اند، فیلم‌هایی که نشان می‌دهد بخشی از دانشجویان معترض نه تنها تمایلی به گفت‌وگو ندارند، بلکه برنامه‌هایی که در آن بستر برای گفت‌وگو میان دیدگاه‌های مختلف دانشجویی ایجاد می‌شود را هم تحمل نمی‌کنند، اتفاقی که آخرین نمونه آن را می‌توان حضور بهادری جهرمی، سخنگوی دولت در دانشگاه خواجه نصیرالدین طوسی دانست. با این حال واقعیت این است که به همان اندازه که نمی‌توان از کنار اقدامات ساختار شکنانه جمعی از دانشجویان به راحتی گذشت، نباید مقوله تفاوت دانشجویی امروز با دهه‌های گذشته، لزوم شکل‌گیری بستر مناسب برای تبادل دیدگاه‌ها در فضای دانشگاهی، حضور پرننگ تر تشکل‌های دانشجویی در شرایط امروز و... را هم کم‌رنگ جلوه داد. در این گزارش به سراغ فعالان اسبق تشکل‌های دانشجویی رفته‌یم تا ضمن نیم‌نگاهی به وضعیت امروز دانشگاه‌ها، از راهکارهایی بگویند که تشکل‌های دانشجویی باید با به کارگیری آنها، بستر را برای شنیدن حرف‌های جناح‌های مختلف دانشجویی فراهم کنند.

دبیر اسبق اتحادیه انجمن‌های اسلامی دانشجویان مستقل:

تشکل‌های دانشجویی باید با ایجاد فضای گفت‌وگو حد مطالبات را مشخص کنند

محمدرضا گلرومفرد، دبیر اسبق اتحادیه انجمن‌های اسلامی دانشجویان مستقل با بیان اینکه نارضایتی امروز جامعه به چند بخش تقسیم شده است، گفت: «بخشی از آن که عمده نارضایتی‌ها را هم شامل می‌شود، به دلیل مشکلات اقتصادی و وضعیت معیشتی مردم بوده و در کنار آن، چشم‌اندازی از بهبود شرایط در دیدگاه بسیاری از مردم وجود ندارد. از طرفی هم بخشی از نارضایتی‌ها هم از احساس نبود عدالت در کشور نشأت می‌گیرد. یعنی ممکن است برخی از کارمندان دولت و یا گروهی از حقوق‌بگیران بخش خصوصی حقوق‌های ۱۲ تا ۱۵ میلیون تومان بگیرند، اما با هم نسبت به وضعیت درآمدی خودشان ناراضی هستند و این مساله به دلیل وجود برخی رانت‌هایی است که در ارائه تسهیلات وجود دارد.» او افزود: «بخش دیگری از اعتراضات به دلیل مقوله‌ای است که از آن تحت عنوان نبود آزادی یاد می‌شود. معتمد عمده کسانی که در شرایط فعلی شعار آزادی را سر می‌دهند، مفهوم‌شان از آزادی، ولنگاری و آزادی‌هایی است که در حوزه فرهنگ و سبک زندگی خلاصه می‌شود. اما موضوع قابل توجه این است که وقتی اعتراضات اخیر را دنبال می‌کنیم، می‌بینیم اعتراضات در فضای دانشگاه‌ها عمومی‌تر، دیناله‌دارتر و گسترده‌تر از فضای شهر است، درحالی که در آن ۹۸ و ۹۶ درصدی چنین موضوعی را شاهد نبودیم.» دبیر سابق اتحادیه انجمن‌های اسلامی دانشجویان مستقل تصریح کرد: «دلیل اینکه دانشجویان در اتفاقات اخیر دور هم جمع شده و اعتراضاتشان را تحت عنوان مقوله آزادی دنبال می‌کنند را می‌توان شبکه‌های اجتماعی دانست. درحقیقت نسلی که امروز در دانشگاه معترض است و عمدتاً نیز دانشجویان کارشناسی هستند، اواخر دهه ۷۰ و اوایل دهه ۸۰ هستند و بسیار زودتر با فضای مجازی آشنا شده و تبلیغات گسترده‌ای که در حوزه سبک زندگی پراشان تبلیغ شده، باعث شده آنها به دنبال ایده‌آل‌هایی در سبک زندگی و وضعیت

دبیر اسبق اتحادیه جامعه اسلامی دانشجویان:

اپوزیسیون به دنبال از بین بردن بسترهای گفت‌وگو میان جریان‌های دانشجویی است

محمدزاده مهر، دبیر اسبق اتحادیه جامعه اسلامی دانشجویان با بیان اینکه زمینه ورود مسئولان به دانشگاه‌ها، همیشه تشکل‌های دانشجویی بوده‌اند، گفت: «این کار با برگزاری میزگردهای مختلف، کرسی‌های آزاداندیشی، برنامه‌های مناظره‌ای دنبال می‌شد تا از این طریق زمینه گفت‌وگو فراهم شود و هم مسئولان از آنچه در سطح دانشگاه‌ها وجود دارد، آگاه شوند و هم دانشجویان مطالبات‌شان را مطرح کنند اما در شرایطی که امروز در کشور ایجاد شده، این خلا به چشم می‌آید که علتش را می‌توان تعطیلی دوساله دانشگاه‌ها و عدم بستر برقراری ارتباط داشته‌باشند. متأسفانه می‌بینیم حراست و کمیته‌های انضباطی و روسای دانشگاه‌ها در وضعیت منفعلی قرار دارند. همچنین در این فضا وظیفه تشکل‌های دانشجویی نیز این است که سریعاً و بدون تکیه به میدان آمده و از انقلاب اسلامی و جمهوری اسلامی دفاع کنند. اقدامات آنها باید به گونه‌ای باشد که این امر به جامعه بیرونی منتقل شود که خواسته افرادی که به اسم آزادی به دنبال ولنگاری هستند به مطالبه عموم دانشجویان تبدیل نشده است.»

محمدزاده مهر، دبیر اسبق اتحادیه جامعه اسلامی دانشجویان با بیان اینکه زمینه ورود مسئولان به دانشگاه‌ها، همیشه تشکل‌های دانشجویی بوده‌اند، گفت: «این کار با برگزاری میزگردهای مختلف، کرسی‌های آزاداندیشی، برنامه‌های مناظره‌ای دنبال می‌شد تا از این طریق زمینه گفت‌وگو فراهم شود و هم مسئولان از آنچه در سطح دانشگاه‌ها وجود دارد، آگاه شوند و هم دانشجویان مطالبات‌شان را مطرح کنند اما در شرایطی که امروز در کشور ایجاد شده، این خلا به چشم می‌آید که علتش را می‌توان تعطیلی دوساله دانشگاه‌ها و عدم بستر برقراری ارتباط داشته‌باشند. متأسفانه می‌بینیم حراست و کمیته‌های انضباطی و روسای دانشگاه‌ها در وضعیت منفعلی قرار دارند. همچنین در این فضا وظیفه تشکل‌های دانشجویی نیز این است که سریعاً و بدون تکیه به میدان آمده و از انقلاب اسلامی و جمهوری اسلامی دفاع کنند. اقدامات آنها باید به گونه‌ای باشد که این امر به جامعه بیرونی منتقل شود که خواسته افرادی که به اسم آزادی به دنبال ولنگاری هستند به مطالبه عموم دانشجویان تبدیل نشده است.»

دبیر سابق شورای هماهنگی بسیج دانشجویی دانشگاه‌های آزاد:

تشکل‌های دانشجویی باید ابتکار عمل را برای ایجاد فضای گفت‌وگو در دست بگیرند

وحید ششورایی، دبیر سابق شورای هماهنگی بسیج دانشجویی دانشگاه‌های آزاد درباره فضای این روزهای اخیر دانشگاه‌ها گفت: «وضعیت فعلی دانشگاه‌ها ناشی از هیجان‌زدگی تعدادی از دانشجویان دانشگاه‌ها است که البته نسبت به جامعه بزرگ دانشگاهی عده محدودی محسوب می‌شوند، اما به دلیل عملیات روانی گسترده‌ای که در شبکه‌های اجتماعی از سمت دشمن اتفاق افتاده، این دانشجویان دست به تحرکاتی می‌زنند که فضای دانشگاه‌ها را دچار التهاب کرده است.» او ادامه داد: «متأسفانه این عده محدود حاضر به گفت‌وگو و شنیدن حرف متفاوتی از آنچه در رسانه‌ها می‌بینند نیستند و با دیکتاتوری محض خواسته‌ها و مطالباتی که بعضاً غیر منطقی و غیرقانونی است را دنبال می‌کنند. فضا در برخی از دانشگاه‌ها نیز آلوده به بی‌اخلاقی و فحاشی و بی‌احترامی به اساتید و مقدسات شده است؛ در چنین شرایطی تشکل‌های دانشجویی باید فضا را برای آرام شدن دانشگاه، فراهم آورند.» دبیر سابق شورای هماهنگی بسیج دانشجویی دانشگاه‌های آزاد اسلامی در همین زمینه افزود: «مهم‌ترین اقدام تشکل‌ها دعوت دانشجویان به گفت‌وگو و فراهم کردن بستر گفت‌وگو برای عموم دانشجویان است. این عده محدود ممکن است به هر دلیل حاضر به شنیدن صدای مخالف نباشند، اما عموم دانشجویان که در دانشگاه رفت و آمد دارند و تا به الان مرزبندی با دانشجویان نداشته‌اند، ممکن است سوالات و شبهات و انتقاداتی داشته باشند و در صورتی که تشکل‌های دانشجویی ابتکار عمل را به دست بگیرند می‌توانند با فراهم کردن فضای تبادل افکار و اندیشه فضای جدیدی را بر دانشگاه حاکم کنند.» ششورایی با تأکید بر اینکه

علی بزرگخو، دبیر سابق دفتر تحکیم وحدت گفت: «بعد از اینکه مردم صف‌شان را از اغتشاشات جدا کردند برای اینکه جریان ضدانقلاب بتواند آتش ضد اغتشاش را روشن نگه دارد، نیازمند تنفس مصنوعی بود و بهترین محل برای شعله‌ور ماندن این آتش هم دانشگاه‌های کشور است. موضوع دیگر اینکه در هر دانشگاهی جریان ضدانقلاب، بدنه هر چند محدود اما در حد دو تا سه دانشجو را دارد و همین بدنه باعث شد اعتراضات در جامعه دانشگاهی همچنان ادامه داشته باشد.» او ادامه داد: «بدنه دانشجویان وابسته به جریان ضدانقلاب در برخی دانشگاه‌ها با سازماندهی برخی مطالبات صنفی و آمیختن آنها با خواسته‌های سیاسی، توانستند جمعی از دانشجویان را با خودشان همراه کرده و وارد صحنه کنند تا از این طریق از نظام سیاسی کشور و دانشگاه‌ها امتیاز بگیرند. واقعیت هم این است که در این میان بخشی از دانشجویان با آنها همراه شده‌اند.» دبیر سابق دفتر تحکیم وحدت با اشاره به واکنش مسئولان دانشگاهی به این اتفاق اظهار داشت: «اتفاق بدتری که رخ می‌دهد این است که دانشگاه‌ها و کمیته‌های انضباطی با دانشجویان هنجارشکن مامش‌ات کرده و هیچ‌گونه ورود جدی و بازدارنده‌ای نسبت به اتفاقات ساختار شکنانه‌ای که در هر کشوری رخ دهد، با شدت با آنها برخورد

دبیر سابق دفتر تحکیم وحدت:

باید جایگاه تریبون آزاد و کرسی‌های آزاداندیشی را در دانشگاه احیا کرد

می‌شود، نداشته و ندارند؛ از این رو معتمد نیز مانند یک ورود جدی‌تر در این حوزه هستیم تا کمیته‌های انضباطی و دانشگاه‌ها بتوانند جلوی این مسیر را بگیرند.» بزرگخو تصریح کرد: «تشکل‌های دانشجویی نیز با توجه به اینکه نیاز به ورود آنها در شرایط امروز دانشگاه‌ها احساس می‌شود، تا حدی این کار را انجام داده‌اند اما مشکل اینجاست که با ایجاد دیکتاتوری رسانه‌ای که در فضای مجازی ایجاد کرده و با تحت فشار قرار دادن تشکل‌های انقلابی، فضای دانشگاه‌ها برای حضور مستمر فعالان دانشجویی با سختی‌هایی همراه شده است، با این حال شاهد نقش‌آفرینی جدی آنها هستیم.» او گفت: «متأسفانه تشکل‌های دانشجویی در برگزاری کرسی‌های آزاداندیشی و تریبون آزاد کم‌کاری کرده‌اند و با توجه به شرایط امروز حاکم بر فضای دانشگاهی، می‌تواند که تریبون‌های آزاد و کرسی‌های آزاداندیشی جایگاه خود را بار دیگر پیدا کنند. با این حال نمی‌توان این مهم را هم نادیده گرفت که اگر خواهیم صرفاً با حضور تشکل‌ها فضا را مدیریت کرد، اتفاق خاصی رخ نمی‌دهد و معتمد نیز به حضور جدی دانشگاه‌ها و استفاده از ابزار قانونی هستیم.» دبیر سابق دفتر تحکیم وحدت خاطرنشان کرد: «در طرف دیگر ماجرا هم می‌بینیم که در سطح دانشگاه‌ها، کانال‌ها و افراد ناشناس فراخوان اعتراضی می‌دهند؛ یعنی این‌طور نیست که بگوییم دانشجویان معترض در قالب یک تشکل شناخته شده درخواست تجمع می‌کنند، بلکه آنها هیچ درخواست رسمی برای برپایی مناظره و یا تجمع نمی‌دهند.»